

सर्वकार्यावसादकः” रामा० । ३ कार्यात्मतासम्पादको च ।
 अवसादन न० अव+सद णिच्-भावे ल्युट् । १ विनाशने
 २ कार्यात्मतासम्पादने सुश्रुतोक्ते ३ वृषचिन्तिताभेदे च
 ‘अपतप्यमाणे’ इत्युपक्रम्य “वृषधूपनसुत्सादनमवसा-
 दनम्” इत्यादिना षष्ठ्युपक्रमा दर्शिताः “उत्सन्नसृग्दुर्मा-
 सानां व्रणानामवसादनम्” इति च तत्र दर्शितम् ।
 अवसान न० अव+सो-ल्युट् । १ विरामे, २ समाप्तौ, ३ सीमायां,
 ४ समापने षष्ठ्यौ च । “न योषिद्वयः पृथग्दद्यादवसान-
 दिनादते” उ० त० सूतिः । “विरामोऽवसानम्” पा०
 “होमावसाने कृतद्वयनादः” हेमा० दा० स्त० पुरा० ।
 “दोहावसाने पुनरेव दोग्धीम्” “तच्छिष्याध्ययननिवे-
 दितवसानात्” । “दिनावसानोत्सुकवाक्यवत्पाम्” इति
 च रघुः “वृहत्तारम्भोऽवसाने च पादौ ग्राह्यौ गुरोः
 सदा” महुः । “दिनावसानच्छायेव” शृङ्ग० अवस्थिति स्थाय-
 तेऽस्मिन् ‘आधारे ल्युट् । इत्यने । “अदाद्यमोऽवसानं
 पृथिव्याः य० १२, ४५, “अवसानं स्थानमिति” वेददी० ।
 अवसाम न० अवरं साम अच् समा० । अधमसामनि
 अरण्यादौ अन्त्यर्कमणि च गेवे सामनि ।
 अवसाय पु० अव+सो-वज् । १ समाप्तौ, २ शेषे, ३ निश्चये च ।
 ल्यप् । ४ समाप्त्यर्थे ५ निश्चित्यर्थे च अव्य० ।
 अवसायकं लि० अव+सो-ल्यप् । निश्चयकारके २ समापके च ।
 अवसितं लि० अव+सिच्-क्त । १ कृतसेके २ आहुते ३ स्नाते च
 अवसितं लि० अव+सो-क्त । १ समाप्ते, “वचस्वसिते तस्मिन्
 ससर्ज गिरमात्मभूः” कुमा० । “अवसितं हसितं प्रसितं सुदा”
 भट्टिः । २ ऋद्धे, ३ चाते, ४ परिपके ५ निश्चिते, च ईमर्हि-
 तधान्येन० । अव+सि-क्त । ७ संबद्धे लि० ।
 अवसृष्ट लि० अव+सृज-क्त । १ दत्ते २ त्यक्ते ३ निःसृष्टे च ।
 अवसे अव्य० अव+तुमर्थे असेन् । रश्मिदमित्यर्थे । “आयाति-
 न्द्रोऽवस उप” य० २०, ४७ ।
 अवसेको पु० अव+सिच्-भावे वज् । समन्तात्सेचने । “अवसेको
 भवेद्वस्त्रेऽस्त्रात् दोषान् विवर्जयेदिति सुश्रुतोक्ते नेत्र-
 वस्त्ररोगभेदे च ।
 अवसेकिम पु० असेकेन निर्दत्तः अवसेक+इमन् । वटकभेदे ।
 अवसेचन न० अव+सिच्+ल्युट् । १ समन्तात्सेचने
 शोणिताधोनिष्कारणे “शोणितावसेचनोपाया जलौकिकः
 सुश्रु० रोगभेदे च तित्तकाहुमपलापां कार्यः कायोऽव-
 सेचने” सुश्रु० ।
 अवसेय लि० अव+सो-कर्माणि यत् । १ निश्चये २ समाप्त्ये च

अवस्कन्द पु० अव+स्कन्द-आधारे वज् । जिगीषूणां सैन्य
 निवेशस्थाने १ शिविरे भावे वज् । २ अवतरणे, ३ आक्रमणे च
 अवस्कन्दन न० अव+स्कन्द-ल्युट् । १ सर्वाङ्गेणावगाहने,
 २ अवतरणे, ३ आक्रमणे च ।
 अवस्कार पु० अव+कृ-अप् सुट् । विषादिमये । “वर्चस्कोऽव-
 स्कारः” पा० “कुत्सितं वर्चः वर्चस्त्वमन्नमलम्” सि० कौ ।
 मलमात्रे च । “गृहद्वाराशुचिस्थानरथ्यावस्कारशोधनम्”
 मिता० ना० सू० । अस्मिन् पक्षे च घृ० सुट् इति भेदः ।
 १ अपादाने अप् । २ गृह्यदेशे उपस्थादौ । अवस्कारे
 जातः वृन् । अवस्कारकः अवस्कारभवे लि० ।
 अवस्काव लि० अव+स्तु-अच् । हिंसके “अवस्कावं व्यधवरं
 कमीन् अथ० २, २१, ४ ।
 अवस्तरण न० अव+स्तृ-भावे ल्युट् । १ विस्तारे । “अव-
 नयनावस्तरणे चावटवत्” कात्या० ५, ५, १४ ।
 अवस्तात् अव्य० अवरस्मिन् अवरस्तात् अवरमित्यर्थे अस्ता-
 ति अवादेशः । अवरकालादौ । अवस्तात् रमणीयम्,
 आगतः, वसति वा । “अवस्तात् स्वर्गलोकं प्रापयन्तः” शत० ब्रा०
 अवस्तार पु० अव+स्तृ-कर्माणि वज् । (परदा) इति ख्यातायां
 १ जवनिकायाम्, २ आस्तरणे च ।
 अवस्तु न० कुत्सितार्थे न० त० । अपकृष्टे पदार्थे “अवस्तु-
 निर्वन्धपरे ! कथं नु ते” कुमा० ।
 अवस्था स्त्री अव+स्था-अङ् । १ कालकृतायां देहादेर्दशायाम्
 २ अवस्थाने च । अवस्था च कालकृतः भावविकारभेदः
 “जायतेऽस्ति वर्द्धते विपरिमतेऽपक्षीयते नश्यतीति”
 यास्कोक्तः षड्विधः । शास्त्रकारैस्तद्भेदो विषयभेदादन्यो
 दर्शितः । यथा “यथासंख्यमवस्थाभिराभिर्योगात्तु पञ्चभिः”
 अविव्याऽस्मितारागद्वेषाभिनिवेशाभिप्रायेण योगशास्त्रे
 पञ्चावस्था दर्शिताः । सांख्यमते कार्याणां कारणात्मकतया
 सूक्ष्मरूपेण कारणे स्थितत्वात् उत्पत्तेः प्राक् याऽवस्था
 प्रागभावस्थानीया सा अनागतवस्था, ततः कारकव्यापारेण
 व्यक्ता अभिव्यक्तावस्था ततः ध्वसस्थानीया कारणलयरूपा-
 तिरोभावावस्था इत्येवं त्रिविधा । वेदान्तिमते जायत् क्षप्र-
 सुप्तप्रकृता जीवस्यावस्था मोक्षावस्था चेति चतस्रोऽवस्था
 इत्यञ्च शा० सू० “सुगन्धेऽर्द्धसम्पत्तिः” इत्यनेन सुधावस्थायाः
 सुधुप्रावेवान्तर्भावो दर्शितः । “कौमारं पञ्चमाब्दानं
 पौगण्डं दशमावधि । कौशोरमापञ्चदशात् यौवनं तु ततः
 परम् । आ षोडशाब्देऽष्टावस्थावस्थावत् उच्यते । दृढस्तु सप्त-
 तेरुर्द्धं वर्षीयान् नवतेः परम्” इति च सूत्रमुक्ता अवस्था अष्टौ